

Bemutatkozunk

VÉBER NOÉMI: HULLÁMOK KÖZT

ÍRÁSOK SZERZŐI:

Bakos László: Nevem: Bakos László, születésem éve 1975 – téli hónappal, ami jellemző az elmúlt harmincnyolc évemre is, hogy eddig rám nem sütött a nap, de legalább ez idő alatt az élet megtanított küzdeni és SOHA fel nem adni!

Lassan egy éve már rám is süt a nap, és életem elkövetkező szakaszát arra fordítom, hogy hasonló sorsú embertársaimnak – szervezetünk által – segítsek átjutni a nehézségeken. Verseim hűen tükrözik életem nehéz és viszontagságos szakaszát, illetve a boldog és derűs jövőmet.

Verseiben adhatunk szárnyakat a léleknek, ha MI magunk szárnyalni még nem tudunk, és úgy érezzük, néha egy helyben toporgunk.

Boda Zsófia Borbála (Buksi): 1981. április 7-én születtem, Tatabányán. Általános iskolai tanulmányaim után a tatai Eötvös József Gimnáziumban végeztem 1999-ben. Miután nem vettek fel az Állatorvosi Egyetemre, így a PATE állattenyésztő mérnöki szakán voltam diák közel kilenc hónapig, majd a győri SZIF-en és SZE-n végeztem el főiskolai szinten a környezet- és településmérnöki szakot. 2005 áprilisától 2013 májusáig a Komárom-Esztergom Megyei Kéményseprő KFT-nél dolgoztam, mint műszaki előadó és kéményseprő mester. 2013 májusától a Tatai Állatgyógyászati Központban dolgozom, mint állatorvosi, állategészségügyi szaksegéd. Vívok, párbajtőrözők és kardozok, mindezeket amatőr szinten űzöm, kisebb-nagyobb sikerekkel, a többi hobbisportommal együtt, mint sífutás, lovaglás stb.. Nagyon szeretem az állatokat és a kertészkedést. 2008 nyarától írok verseket, már négy kötetem jelent meg.

Bodó Csiba Gizella: Budapesten élek négy évtizede, az írás még korábbi időben kezdődött. „Meztelen gondolatainkat nem könnyű mások elé teríteni” – írtam egyik első megjelent könyvem hátoldalán. Tizenhat önálló kötetem született, s a MEK-en is megjelent három elektronikus könyvem. Több irodalmi folyóiratban, antológiában jelentek meg írásaim: pl. a Barátok Verslistánál, a Kláris irodalmi, kulturális folyóiratban és antológiában, a Kalákában, valamint az Irodalmi Rádiónál. Több pályázaton értem el helyezéseket. A Barátok Verslista Publikációs Díját, a Kláris Irodalmi Nívó-díj II. és I. fokozatát ítelték nekem, s ezek is mind további munkára ösztönöznek. Felkéréseket kapok könyvajánlók, előszók megírására, s ezek is mind megtisztelő feladatok.

Fentebb idézett könyvem záró sorait ma is vallom: „Ha egyetlen mondattal, szóval valakinek adni tudtam, vagy segíthettem az útján, már nem volt hiába, hogy kitértam szívem diktálta gondolataim kapuját.”

Budai István: 1950. január 24-én születtem, Eleken. A vasúttól mentem nyugdíjba, 2007-ben. Iskolai tanulmányaimat Dócon, Szegeden és Budapesten végeztem.

Önálló köteteim: Fényben és homályban (versek) 2007, Sugarak az őszből (versek) 2008, Felfeszülve a szírványra (versek) 2010.

Verseim több irodalmi folyóiratban és napilapban, valamint 26 antológiában jelentek meg. Több országos pályázaton nyertem különböző díjakat.

Elismeréseim: ProBono-díj (2008), Déli Tükör díj (2008)

Tagság: Szegedi Amatőr Alkotók Köre (titkár), Pécsi Művészkör, Miskolci Irodalmi Rádió.

Chrenkó Petra: Chrenkó Petra Noémi vagyok, tizenhét éves, a Budai Középiskola végzős, érettségiző diákja. Egy kis faluban élek, emiatt is imádom a természetet és a lovakat. Van is egy lovam, vagyis hát kettő, ők a mindegyik és barátaim. Párommal már lassan két éve együtt vagyunk, ő ihlet engem a versekre és a kis gondolatokra.

Czégény Nagy Erzsébet: A versek iránti szeretetem talán egy előző életemből hozott vonzalom. Úgyis mondhatom, szerelem. Mindig lenyűgözött zenéjük, dallamuk, lüktetésük. Bennem új életre keltek, velük éltem, velük fájtam, velük örültem, s velük haltam. Intenzívebben 2004-től írok verseket, 2010-ben megkaptam az Amatőr Irodalomért Verslista Díjat írásaimért. Alapító tagja vagyok a városunkban működő Kertész László Hajdúsági Irodalmi Körnek, tagja vagyok a Barátok Verslistának, az Irodalmi Rádióknak. Verseim különböző antológiákban, folyóiratokban megtalálhatók. Első verseskötetem a *Fény-térben* 2009-ben jelent meg, a második 2012-ben *ecsetvonások* címmel. Ugyanebben az évben kaptam meg az Amatőr Irodalomért Verslista Díjat közösségért kategóriában.

Cserei Hajnalka: 1990-ben születtem Erdély gyönyörű hegyei között, a Nyárádmunte völgyében. Tanulmányaimat a BBTE bölcsészkarán végeztem a kincses városban, Kolozsvárott, jelenleg német nyelvtanárként dolgozom. Az irodalom és nyelv olvasóként gyakorlatilag már gyermekkorom óta a rabjává tett, majd mások biztatására kezdtem el jóval később (alig három éve) olyan szövegeket írni, amelyeket ők – velem ellentétben – versnek mertek hívni. Akkor elindult bennem valami, és immáron

hiszek az én szavaim erejében is. Nyomtatásban ez idáig pusztán szakirodalmi szövegeim jelentek meg a Látó című irodalmi folyóiratban, ez az első hivatalos és nyilvános próbálkozásom.

Csetneki Juhász Balázs: 1947-ben születtem Tiszalúcon, BAZ megyében.

Miskolcon laktam, itt végeztem el iskoláimat, majd a Debreceni Orvostudományi Egyetemen végeztem 1972-ben. Két szakvizsgát szereztem üzemorvostanból, majd háziórvostanból. Jelenleg háziórvosként dolgozom egy Miskolc-közel településen, Sajóládon, közel harmincegy éve. Nős vagyok, feleségem nyugdíjas orvos. Az egyik lányom orvosi egyetemet végzett, a másik jogi egyetemet. 1990-től 1996-ig polgármester voltam a szomszéd településen, Sajópetriben.

Csordás Barbara: 1984. október 20-án – pesti lánynak – születtem. Kápolnásnyékre, haza, szinte csak aludni térek, ahol Vörösmarty Mihály szelleme időnként körbeleng, s a fürdőkádban ücsörögvén egyszer csak záporozni kezdenek a betűk a papirosra. Ez mindössze másfél évvel ezelőtt kezdődött, egy szerelmi csalódás feldolgozása közben, akaratlanul. Hivatásom a méregkeverés, a vegyészet nemcsak a munkám, a hobbim, hanem egyfajta művészet is. Ennek köszönhetően utazási szenvedélyemnek is hódolhatok – regényekkel felpakolva –, amelyekből tudattalanul tanulva, saját úti irományok születnek. Az úton elmerülök az adott szépségben, az ízekben, vagy éppen a múzsáimban, s ha megrohannak az érzések, megpróbálom őket körülírni...

Dobrosi Andrea: Dobrosi Andreának hívnak. A versírást tizenhét évesen kezdtem. Firkálgattam ezt-azt, később írásaim átadtam a fióknak. Ezek a kis szösszenetek aztán itt-ott napvilágot láttak. Olyan ez, mint a levegő. Létalap. Átköltöztem soraimmal a világhálóra. Egy-két antológiában szerepelek ugyan, de önálló kötetem nincs. Aki akarja, megtalálja a nyomokat, amik hozzám vezetnek. Több kedvencem van. A klasszikusok közül pl. Reményik Sándor, Dsida Jenő, kortárs pedig Kamarás Klára, Hepp Béla. Nemcsak a versek bővölnek el, prózában is kipróbáltam magam, szívesen írok aforizmákat. Hiszem, hogy az élet mindig megadja a lehetőséget, hogy kiteljesedhesünk benne. Hogy megtaláljuk-e, az rajtunk múlik...

Dáma Lovag Erdős Anna: 1944. március 13.-án Csornán születtem. Tizenhét évig éltem Mosonszentjánoson, tizenhét évig Budapesten, tizenhét évig Szegeden. Tizenkilencedik éve Mosonmagyaróváron élek. Az általános iskolában és a gimnáziumban is írtam verseket. Mosonmagyaróvárra költözésünk után kezdtem írni újra. Tagja vagyok több irodalmi körnek, de a legjelentősebb számomra a Batsányi-Cserhát Művész Társaság. Hét verseskötetem jelent meg, valamint öt verseskötetem online, az interneten megtalálható. Nagyon sok (ötvenkét) díjat kaptam a verseimre. Ötvenhat versem jelent meg antológiákban. Százhuszonöt versemről készült verses videó. Több faluban kaptam „Tiszteletbeli Polgár” címet, és Mosonmagyaróvár Kultúra-díjasa vagyok.

Fazekas Imre Pál: Dunaújvárosban élek. Nyolcvannégy éves vagyok. Hétéves korom óta írok. Öt kötetem jelent

meg ez idáig. Hatodik, több száz oldalas kötetemen dolgozom jelenleg. Több mint ötezer vers, illetve próza áll már mögöttem. Járom az országot. Író – olvasó találkozók keretében – melyekért pénzt nem kérek – már nyolcezer emberrel találkoztam. Ők az aláírásukat is adták. A vendégkönyvek beírt, kedves sorai arra ösztönöznek, hogy mindvégig folytassam szemmel láthatóan áldásos küldetésemet az irodalom gyönyörű útjain járó és az arra tévedő emberekért.

Két igazi témaköröm van: a tiszta, teljes, végtelen szerelem, valamint a jövőbe is tekintő társadalmi politikum. Mindkettőt átjárja a természet szeretete és az ember értelmi, érzelmi ábrázolása.

Elismeréseim: ProArte-díj, Aranydiploma (Batsányi-Cserhát Művészkör Budapest);

Irodalmi Rádió legjobb szerzője-díj 2012 (Miskolc);

Említett díjaimhoz több első helyezés és elismerő oklevél, valamint több antológiában való megjelenés is társult az évek folyamán.

Fazekas Margit (Szomorúfűz): A Budapesthez közeli kisvárosban, Cegléden élek.

A könyvek, a zene, az irodalom szeretete szüleim által és évtizedekig tartó könyvtárosi munkám során ivódott belém. Az 1980-as évektől – mióta tolókokcsiba kényszerültem – írogatok. Élem a sérült emberek harcokkal, kínokkal teli mindennapjait, kiírva magamból érzéseimet, fájdalmaimat, sorstársaim és a magam küzdelmeit.

A szépség, a nyíltság, az őszinteség, a szeretet fontos számomra. Írásaim, verseim antológiákban, internetes irodalmi oldalakon és itt olvashatók:

<http://szomorufuzike.freeblog.hu>

<http://edesszorufuzike.blogspot.hu>

Gere Irén: Szigetszentmiklóson születtem a Kis-Duna partján. Ott is nevelkedtem, ott végeztem iskoláimat, ott írtam az első verseket kisdíák koromban. Könyvtáros lettem, tehát a Könyv állandó társammá vált. Életem minden sorsfordító pillanatában velem volt a vers – akár olvastam, akár írtam. Teljessé teszi az életem.

Jelenleg Tasson élek, a kenyereim javát már megettem. Egyetlen dolog van az életemben, ami ma is ugyanúgy éltet, mint rég: a vers! Még mindig „Sodrásban” vagyok!

Golán Angéla Gabriella: 1968. december 7-én születtem a művészek városában, Szentendrén. Apám által, aki szobrász, már korán lehetőséget kaptam arra, hogy a művészek életébe és munkájuk világába betekinthessek.

Már gyermekkoromban többször eltévedtem az irodalom rejtelmes útjain. 1984-ben Németországba kerültem. 1987-től kezdtem el próbálkozni a gondolataim és érzelmeit németül leírni. E mellett igyekeztem az anyanyelvemet ápolni és fejleszteni. 2004-ig azonban inkább passzívan használtam a magyar nyelvet. Kislányom születése után azonban az aktív anyanyelvhasználat mindennapossá vált, és nagy örömmel vettem észre, hogy a gondolataim egyre sűrűbben magyarul fogalmazódnak meg. Így kezdtem el szabadidőmben az élet sokrétű befolyását magyarul is feljegyezni.

2008-tól tagja vagyok a Barátok Verslistának. 2009-től mostanáig több verslistás antológiában és folyóiratban jelentek meg műveim. 2010-ben, a Verslista fennállásának 10. évfordulóján, az Amatőr Irodalomért Verslista Díjjal tüntettek ki, melyet életem eddig egyik legnagyobb megtiszteltetésének tekintek.

Gósi Vali: Nekem a versek, a könyvek, az irodalom: élet és halál. Nekik köszönhetem, hogy hálás vagyok a létezésért, és – bár megmutatta legkegyetlenebb arcát is – nem hívom, de nem is félem a halált. Nekem a rím, a ritmus: a lét dallama, a boldogság és a fájdalom muzsikája. Olvastam egy véleményt a kötött versről, ahol a kritikus valahogy így fogalmazott: „a vers írója kierőszakolja magából a rímeket, feláldozva a mondanivalót is”. Én erről másként vélekedem. Ha lelkem hangjait versbe szedni készülök, előtte már hosszan muzsikál bennem az örömteli ritmus, vagy szomorú dalra kél a bánat, és szinte ösztönösen, lágyan köréje gyűlnek a dallamos verssorok. Nem érzem úgy, hogy rabságban tartják gondolataimat a rímek, a ritmusok, és ma már tudom, hogy a vers, az irodalom szeretete létünk értelme lehet: élni segít, és meghalni tanít.

Nekem a vers a lelkem is.

Végtelen hálát érzek, hogy megadatott: 2011-ben megkaptam az Amatőr Irodalomért Verslista Díjat az írásaimért, és ez évben megjelent első verseskötetem, Halkuló hiány címmel.

Györke Seres Klára: 1933-ban születtem Kolozsváron. Diplomámat Moszkvában (ösztöndíjasként), majd Kolozsvárott, a Bolyai Tudományegyetem Bölcsészkarán szereztem (orosz, magyar és román nyelvekből). 1988-ban – visszahonosodván Magyarországra – tovább képeztem magam a gyógypedagógia, autizmus, logopédia és általános diagnosztika szakterületein. 2001 óta írok (verset, prózát). Irodalmi Körök (Krúdy, Kláris, Tánecsics, KEK, Tamási Lajos, Váci Mihály, Barátok Verslista) tagjaként pályázatokon nívódíjakat, Írói Art Aranyoklevelet,

emléklapokat, helyezéseket nyertem. Antológiákban, irodalmi lapokban, honlapokon jelennek meg az írásaim.

Megjelent köteteim: Álomkert (2005); Rímek, Szép az élet (2006); Álmaim, Emlékeim (2009); Quatrain (2010); Séta apával (2011); Amint az úton (2013).

Hanyecz István (Stefanicus Hungaricus Firkász):

1946. december 25-én, Garán születtem. 1971-ben kötöttem házasságot Lám Etelkával. Nehéz, embert próbáló éveket éltünk meg. 1978 óta élünk Svédországban. Ma mint nyugdíjas, irodalmat, sportot szerető ember élem a hétköznapjaimat. Az írás gondolta lassan érett meg bennem. Hangos gondolatimat, az írott szót, a verselést körülbelül 1990 óta művelem; nagyjából húsz éve kapcsolódtam be – „firkáim” révén – különböző magyar honlapok életébe. A Barátok Verslista tagja vagyok, és operátorként is segítem a Lista éltét és a hétköznapjait is.

2005-ben jelent meg Napfogyatkozás Etelkával a Duna partján című önálló kötetem.

2007-ben megkaptam az Amatőr Irodalomért Verslista Díjat. 2012-ben közösségi munkámat Különdíjjal ismerték el.

Herendi Judit: Tatabányán, bányászcsaládban születtem. Édesapámat korán elveszítettem, mindössze tizenégy éves koromban. A fájdalom, a kétségbeesés alakította, formálta személyiségemet, alapozta meg későbbi „túlérzékenységemet”. Ezek a meghatározó élmények, érzések vezették, és vezetnek ma is a tollamat, amikor verset írok. A gyász időszaka alatt a Jó Isten mégis tenyerére vett, hiszen a sors úgy hozta, hogy a tatabányai bányász

színpad tagja lettem, ahol rendkívüli emberek, tehetséges művészek vettek körül, továbbá tisztává vált számomra, hogy milyen úton kell elindulnom. Ezekben az években születtek meg első verseim, legtöbbször könnyek, néha kacajok között, és közben mindvégig fogta kezemet József Attila, Radnóti Miklós, Nagy László... nem utolsósorban Allen Ginsberg. Hosszabb kihagyás után kezdtem újra írni, életemnek abban az időszakában, amikor a sors újra próbatétel elé állított. Úgy gondolom, igazi alkotások mindig valamilyen érzelmi krízisben születnek, ami lehet mennyei vagy pokoli. Jim Morrison szavaival élve: „Azt hiszem, a legmagasabb és a legmélyebb pontok a fontosak. Minden más csak... köztes.”

Jalcs Irén: 1963-ban Vásárosnaményban születtem. Tizennégy éves korom óta Budapesten élek, a számomra oly kedves városban. Magammal hozam a vidék szeretetét, a gyermekkoromat meghatározó emberek emlékét. Tavaly kezdtem el írni, addig csak érlelődtek bennem a gondolatok. Több antológiában jelent már meg írásom. Tagja vagyok a Cserhát művész körnek. A www.sivatagirozsa.hu nevű weboldalamon osztom meg történeteimet az olvasókkal. Sokan mesélik el az életük egy-egy pillanatát, és én – azt továbbadva – hiszem, hogy tudok segíteni, mert mottóm az, hogy az „én történetem, a Tiéd is lehetne, és a Te történeted, már lehet, hogy velem is megtörtént”. Hiszek a szeretet erejében, ami csodákra képes és csodák nélkül sivár lenne az élet.

2012-ben Arany-Art díjat kaptam. További terveim között szerepel egy alapítvány létrehozása, amiben nem csak szavakkal tudok majd segíteni.

Kamarás Klára: Pécsett születtem 1932. december 18-án. 1954 óta Letenyén élek. Gyerekkoromtól vonzott az alkotó munka, de nem volt elég önbizalmam, és a vidéki elzártság is késleltette, hogy műveimmel kilépjek a nyilvánosság elé.

Kaskötő István biztatása és a számítógéppel való megismerkedés segített hozzá műveim publikálásához. 2002 óta a www.kalaka.com szerkesztőségi tagja vagyok. 2003-ban a Fullextrán megnyertem a lap első nagy pályázatát, a „Publikáció és kommunikáció”-t. 2006-ban a Barátok Verslista az Amatőr Irodalomért Verslista Díj „Publikációért”, majd 2009-ben a „Közösségért” kategóriában díjjal jutalmazta munkámat. 2012-ben ismét nekem ítelték a díjat a „Publikációért” kategóriában. 2010-ban az Irodalmi Rádió szavazásán első lettem. Tizenkét önálló kötetem van.

Kecskés András: Már negyedik éve tartanak fogva a gimnázium padjai az íróasztalomtól távol, de egy-két múzsával könnyedén átvészeltém az eddigi időt. Valójában verseim nagy részét nem kitalálom, hanem a velem megtörtént eseményeket írom le szebb formában. Ebből is ered, hogy főként szerelmes verseket írok, de van olyan, hogy a társadalom vagy egyes személyek butaságai verses formában fogalmazódnak meg bennem, melyet azonnal papírra kell vetnem. Eleinte csak mint egy könyved hobbinak indult a verselés, de szép lassan beépült a hétköznapijaimba, mint udvarlási forma, és egyre többet gondolkodom azon, hogy a verseimmel hátha egy szebb, műveltebb kommunikációs formát terjeszthetek el kortársaim között, bár én se vetem meg a trágár kifejezéseket teljesen. Valójában ezek az ellentétes, paradox nézeteim,

felvetéseim is versírásra ösztökélnek, hogy meglegjem, mi is az igaz vagy hamis közülük.

Keszy-Harmath Dániel: A főváros szülőtteként nyüzsgő, mozgalmas étellel áldott meg a sors. Nem is csoda, ha ilyen természettel, ami nekem van, emberek között szeretek lenni a legjobban. Tanulmányaim is olyan hivatáshoz vezettek, amelyben emberekkel, pontosabban kisémberekkel dolgozhatok: pedagógus vagyok. Szívvel és lélekkel végzem a sokrétű és sokszor fárasztó középiskolai tanári és egyéb (pl. szervezői, osztályfőnöki, stb.) feladatokat. Mellette az élethosszig tartó tanulás híveként doktori tanulmányaimat végzem a diplomámat is adó Eötvös Loránd Tudományegyetem Bölcsészkarán. Ha pedig a nyüzsgés elől az alkotó magányba menekülök, verseket, novellákat és regényeket is fog a tollam. A Barátok Verslista életem egyik fontos állomása. A társaság aktív tagja, az élő találkozók segítő szervezője vagyok, és a 2011. évi Amatőr Irodalomért Verslista Díj Közösségi Kategóriájának nyertese is.

Kiss Angéla (Mimangi): Kiskoromban egészen visszahúzódo, szerény kislány voltam. Irodalomtanárom azt a feladatot adta nekünk, hogy keressünk levelezőpartnert. Akkor nekem az egyik rokonomra esett a választásom. Ő azóta sem tudja, hogy ez volt a mi örök barátságunk kezdete. Neki akkor már volt egy pár verse, amit én lelkesen olvastam. Később magam is megpróbáltam a versírást. Mire az általános iskolám utolsó évéhez értem, már kézről-kézre járt az első meseszerű versem, ami egy szarvasról szólt. (Sajnos, már nincs meg.) Egyre több barátra tettem szert, és már nem akartam visszahúzódo.

A vers szeretete örökre megmaradt bennem. Honlapomon olvashatók az összegyűjtött verseim, valamint a Barátok Verslista honlapján és kiadványaiban.

Koncz-Kovács Anna: Koncz-Kovács Anna vagyok, a húszas éveim végét taposom. Taposom? Talán inkább rajtam taposnak. Egy egyéves kisbaba frissen lépkedő lába, a vidéki élet sáros lovas szekere s egy rozoga íróasztal szigszalagos lába, amin még nem sikerült elkezdenem a doktori disszertációmát írni. Fél kezemben írólap, fél kezemben pelenka, jaj, csak össze ne tévesszem!

Kühne Katalin: Elődeimről, a természetről, változó világunk gondjairól írok verset, esszét, novellát. Köteteim: Családi album, Jel a sziklán, Idősíkok, Levendulák illata, Szóljanak akkor is, Fénnyel teli téli sötét, Pantheon, Kágy-lóhéjban, Gyűjtatlan gyulladnak. Olvashatnak a 7torony, az Irodalmi Rádió, a Magyar Irodalmi Lap, a Pólus, a Szóljanak, a Könyvműhely honlapján, valamint 16 antológiában, több CD-n, a Klárisban, a Kaptárkövekben. Tagja vagyok az IR-nak, a 7torony-nak és a Verslistának.

„...s végül kijössz a fényre, gazdagabban, mint ahogy belementél. Aki ezt tudja, mindig derűs, bármilyen nehéz helyzetbe kerül.” (Müller Péter: Gondviselés)

Lám Etelka: Szentendrén születtem, az egész családom apai és anyai ágon innen származnak. Itt szívtam magamba a művészet szeretetét a festőkön és a szobrászokon keresztül. Korán, úgy kilencévesen kezdtem könyveket olvasni, szinte se nem láttam, se nem hallottam, amikor egy könyv a kezembe került.

A Ferences Gimnáziumban végeztem tanulmányaimat. Majd Budapestre kerültem, és férjhez mentem. Ezután Svédországban telepedtünk le, és ma is itt élünk. Mikor nyugdíjba kerültem, meséket kezdtem írogatni. Rájöttem, hogy talán tudok adni valamit a fiataloknak. Mivel nehéz világban élünk, rá kell nevelni a gyermekeket, hogy szeressük egymást, és adjunk segítséget a gyengébbeknek. Szeretem a természetet, és nagy élményt nyújt számomra az utazás a világ bármely sarkába. Titokzatos világ számomra a csillagászat; szívesen barangolok a régi civilizációk történelmében. A magyar nyelv és irodalom is nagy helyet foglal el a szívemben. Mivel harmincnégy éve élek külföldön, újra kell csiszolnom a szókincsemet. Remélem, hogy minden nap gazdagíthatom anyanyelvem kincses-tárát a szép magyar beszéddel és írással.

Mayer Zsó: Mayer Zsó vagyok. A Bakony fővárosában, Zircen élek. Először csak magamnak, íróasztalom fiókjának írtam. Beléptem egy irodalmi portálra, s biztatásra feltöltöttem írásaim egyikét. Építő jellegű kritikákat kaptam. Ma már jelen vagyok antológiákban, irodalmi folyóiratokban a prózáimmal, verseimmel. Szeretem a természetet, az élet kínálta megannyi pillanatot formába öntöm. Írásaimban gyakran kanyarodom vissza a gyökereimhez. Vallom: múlt nélkül nincs jövő. Az olvasás, az írás: kedvenc időtöltéseim. Hét unokám jelenti életem értelmét. A Barátok Verslista és több más irodalmi csoport tagja vagyok. Szívesen olvasom barátaim írásait, nagyon sokat tanultam (tanulok) tőlük.

Dr. Milbik József: 1961-ben születtem Debrecenben. Négygyerekes pedagógus családban nőttem fel Létavér-

tesen, a Dél-Nyírség és az Érmellék vidékén. Gimnáziumi tanulmányaimat Hajdúböszörményben végeztem. Gyógyszerész diplomámat a szegedi SZOTÉ-n, analitikusi és mikrobiológusi szakgyógyszerészi képesítésemet a budapesti SOTÉ-n szereztem. Két lányom a lakhelyünkön, Debrecenben egyetemista, két fiam Pannonhalmán gimnazista. Örömmel és sokat vagyok a természetben. Szabadidőmet túrázással, kerékpározással, írással-olvasással, művelődéssel töltöm legszívesebben.

Molnár József Bálint: 1940 novemberében születtem Szekszárdon. Nagydorogon nőttem fel. A középiskolát Pécssett jártam. Az ELTE matematika-fizika szakán diplomáztam 1965-ben. Rövid tanítási gyakorlat után mint számítógépes programozó helyezkedtem el. Munkám mindvégig a számítógéphez kötött, egészen nyugdíjba vonulásomig. Tíz évet dolgoztam német nyelvterületen. 1975 óta Csepelen lakunk. Két gyermekem van. Tamás híradástechnikai mérnök, Ági közgazdász. Írásaim több irodalmi folyóiratban, antológiában jelentek meg. Szívesen fordítom német költők verseit. Különös szeretettel Heinrich Heine és Christian Morgenstern költők írásait kedvelem. Írásaim megtalálhatók a <http://verseim.uw.hu> weboldalon. 2010-ben megjelent a kötetem „Emlékeim hullámai” címmel, magánkiadásban. A MEK-en itt olvasható: <http://mek.oszk.hu/10500/10550>. Idén is megjelent egy írásom „Életképek életemből” címmel a Magyar Elektronikus Könyvtárban (<http://mek.oszk.hu/11500/11507>).

Monok Zsuzsanna: Monok Zsuzsanna „Kikelet” vagyok. 1943-ban Kisbucsnán születtem. Hivatásként a pedagógus pályát választottam. Első versemet tizenöt éve-

sen írtam. 2011-ben jelent meg első verseskötetem, Vers-torta címmel, melyet a Batsányi-Cserhát Művészkör – „író, költő” kategóriában – a Cserhát Nívódíj arany fokozatával jutalmazott. Verseim helyet kaptak a Kláris Antológia 13-ban is. Különféle internetes portálokon is publikálok. Többféle művészköri tagsággal rendelkezem.

Alkotásaimat közölte pl. a Budaörsi Napló, a Kláris Irodalmi-kulturális folyóirat, a Csákánydoroszlói Hírlevél.

Író-olvasó találkozók, irodalmi körökben, könyvismeretőkön, különböző ünnepélyeken is hangzanak el verseim.

P. Borbély Katalin: Pálmai Miklósné vagyok. Debrecenben születtem, 1967-ben. Jelenleg Hosszúpályiban élek. Tíz éve foglalkozom komolyabban írással. Tagja vagyok a helyi irodalmi klubnak, az Irodalmi Rádiónak, a Verslistának, és a Klárisnak. Írásaim antológiákban, a Kláris újságban, illetve a 7torony irodalmi portálon jelennek meg P. Borbély Katalin név alatt.

Schumacher Iona: 1949. január 2-án születtem Rémen. Földműves szülők gyermekeként minden munkát megismerhettem. Harminc évig fodrászként dolgoztam, és különböző, a szakmámmal rokon tanfolyamokon vettem részt Budapesten. Most rokkantnyugdíjasként amatőr költő és festő vagyok: verselek, olajképeket másolok és festek. Két lányom és öt unokám van, akik életem értelmét adják.

Szabó Edit Irma: Boltizárné Szabó Edit vagyok, írói néven Szabó Edit Irma. Családommal Sarkadon élek. Hivatásom óvónő, jelenleg óvodavezetőként dolgozom.

A Barátok Verslistának 2008 óta vagyok tagja, nagyon szeretem ezt a kis csapatot.

Verseim olvashatók a Poéta Irodalmi Portálon, az Irodalmi Rádióban, és a Héttorony online magazinban. Eddig tizenöt antológiában, három hangoskönyvben és a Verslista által kiadott önálló folyóiratban jelentem meg. Eredményesen szerepelek különböző pályázatokon. Ritkán írok, ilyenkor a bennem rejlő gondolatokat, érzéseket próbálok formába önteni.

Idén tavasszal jelent meg első Netkötetem az Irodalmi Rádió kiadásában, Lélek-ének címmel.

Szeles György: Kissé későn kezdtem írni, de azóta folyamatosan írok limericket és haikut egyaránt. Mára már kétezer feletti számú limericket írtam. Életem a vegyiparban zajlott, különböző pozíciókban, kis és nagy állásokban egyaránt, főleg a kereskedelem területén. Emiatt sokat utaztam, jártam több mint száz országban, öt nyelvet jól beszélek, és néhány szót még két-három másik nyelven megértek. Éltem külföldön, kiküldetésben, Latin-Amerika egyik szép országában – rég volt, szép volt, de sok tapasztalatot szereztem.

Tíz éve már, hogy limerickeket írok, magán és nem magán kiadásban 4,1 könyvnek vagyok szerzője. A 4 a következő köteteket jelenti: Bakugrás (2004), Békaugrás (2006), Rúdugrás (2008) és a legutolsó – kis távolsággal – a Távolugrás (2012). A 0,1 azt jelenti, hogy szerzőtársa voltam egy egyetemista csapatnak – kissé túlkoroson – a Jópár Pajzán Limerick – Lányok, Fiúk s Neveik című kötet megalkotásában. Emellett a Haiku Világtársaságnak is tagja vagyok – a magyar Haiku Klubon keresztül.

Szepesi Zsuzsanna: Nyergesújfalu-Szentendre lakhelyű költő, meseíró, tanár. Versei, gyermekversei, meséi jelennek meg eddig több antológiában, folyóiratban és mesekönyvekben. A Corvin Kiadó által hamarosan kiadásra kerülő Magyarok vagyunk – Európában (Kortárs versek iskolai és egyéb alkalmakra) című antológiában is helyet kapott több verse. A Ma & Holnap folyóirat öko-mese rovatának meseírója, publikál a Héttorony és az Élő Magyar Líra Csarnoka internetes irodalmi magazinban. Több pályázaton is sikerrel szerepelt, ennek nyomán a közeljövőben is jelennek meg írásai.

Nemrég csatlakozott a Váci Mihály Irodalmi Kör munkájához, új tagja a Szabolcsi Írótabornak.

Eddig megjelent kötetei: Helyettem...(2011), Vörösfárga nyár (2012), Üzenet...(2013).

Szilvássy Ildikó: Fittné Szilvássy Ildikónak hívnak, 1973-ban születtem Budapesten. Jelenleg magyar-német szakos tanárként dolgozom Pakson, a Vak Bottyán Gimnáziumban. Férjemmel és két fiammal boldogan élünk. Tagja vagyok az Édentől Északra művészeti csoportnak és a Tolna Megyei Alkotók Egyesületének. 2007/2008 – ban jártam a Magyar Író Akadémia szépírói mesterkurzusára. Azóta szervezünk a férjem fotóiból és a verseimből kiállításokat. Verseimet és első kötetemet – Tündérszövet címmel – zenés felolvasóesteken ismerhetik meg az érdeklődők.

Igaznak tartom az alábbi idézetet: „A természet azokba, akiket nagyra szán, többnyire egy hiányt, egy elégedetlenséget olt, hogy azzal viaskodva fejlődjenek. ... Minden érték: szerzett.” (Kosztolányi Dezső)

Tóthné Földesi Iлона: Nem a mai korosztályhoz tartozom, de lélekben fiatalnak érzem magam. Diákkorom óta írok verseket, prózát – kisebb nagyobb megszakításokkal. Alázattal és rajongással viseltetem a szépirodalom, a zene és a képzőművészet iránt.

Valkóziné Katalin (kaktusz): Úszás közben eszembe jutott, mit is válaszolnék, ha megkérdeznéd, hogyan, miért kezdtem el írogatni, már az ötödik ikszen túl. Mindjárt a válasz is megszületett. Egyszer régen, az éteren keresztül érkezett hozzám egy biztató hang, amelyik a szeretetéről biztosított, és kérte, hogy írjak az ő örömére. Akkor én elkezdtem eszeveszett módon írogatni, mígnem egyszer felébredtem, és rájöttem, hogy nem volt hang, nem volt égő csipkebokor, az egész egy hallucináció volt. De én közben azzá váltam, aki ír, most már egy nem létező hang, egy nem létező szeretet, egy nem létező kérdés akaratára. Vagyis: mégsem teljesen a semmiért, most már a kedvéért. <http://lelekfenymiketten.blogspot.hu>

Varsás Frigyes: 1942. augusztus 11-én születtem Jánosházán. Középiskoláimat a Diósgyőri Gimnáziumban végeztem, majd 1965-ben az ELTE-TTK-n szereztem tanári diplomát. 1965-1990-ig Miskolcon a Gábor Áron kohó és öntőipari technikumban, majd 1996-os nyugdíjba vonulásomig a miskolci Avasi Gimnáziumban tanítottam. 2012-ben kezdtem verset írni. Eddig hat versem jelent meg nyomtatásban a Tékozlók és Kuporgatók című kiadványban. 2013 szeptemberétől jelennek meg verseim Az Élő Magyar Líra Csarnokában.

Vehofsics Erzsébet: Idősekkel foglalkozó ápolónő vagyok. 2008 óta írok kisprózákat, ritkán verseket.

Antológiákban, novellaválogatásokban, e-bookban, internetes folyóiratokban jelentek meg írásaim.

Számos irodalmi pályázaton értem el különféle helyezéseket. Két évig szerkesztője voltam a Csillagszemek irodalmi portálnak.

Vitál Mária: 1958. december 25-én Kemecsen született. Nagyhalászban a játékos gyermekkorból felcseperedve, 1973-tól nyíregyházi lakosként 1977-ben a Kölcsey Ferenc Gimnázium és Szakközépiskola elvégzése után, a Bessenyei György Tanárképző Főiskolán szerzett diplomát. A Krúdy Irodalmi kör, a Barátok Verslista, az Irodalmi Rádió tagja. 2006-tól antológiában, irodalmi-kulturális folyóiratokban, különböző kiadványokban jelennek meg írásai.

A magyar kultúra iránti érdeklődése, ápolása, értékének őrzése minden tevékenységére jellemző. Az erkölcsi elismerések mellett számos kitüntetést tudhat magáénak: Podmaniczky-díj (2002), Nyíregyháza város emlék-érem (2003), FIABCI nívódíj (2004) Krúdy-emlékérem (2005), Magyar Kultúra Lovagja (2006)

Vojazs – Varga Zsolt: 1968-ban születtem Székesfehérváron. Az irodalom néhány éve talált csak rám, de örök barátságot kötöttünk azonnal. Az első zsenyéim után a gyermekversek világa felé kanyarodtam, így jelenhetett meg Gólyabál címmel mindeddig egyetlen kötetem.

Ebben az antológiában egy kicsit a komolyabbik arcomat is szeretném megmutatni a verseimen keresztül, csende-

sen megbújva kedvenceim, Rejtő Jenő, Pilinszky János és egy büszke tuja árnyékában

GRAFIKÁK, FESTMÉNYEK ALKOTÓI:

Dezső Ilona Anna: Nagyrábén élek, a Sárrét egyik kis falujában, Magyarországon. Nagy szerelmem a festészet és az irodalom. Eddigi életem folyamán egyiket sem állt módomban tanulni, így csak ösztönösen készítem képeimet, írom verseimet, történeteimet. Az elmúlt évek folyamán elsajátítottam, oktatom is a digitális grafikakészítést, honlapokat szerkesztek. Több önálló kiállításom volt, számtalan közös tárlaton vettem részt. Képeimet évente két alkalommal zsűriztetem a Batsányi-Cserhát Művészkör tavaszi és őszi gáláin.

Írásaimból eddig hét kötetet sikerült kiadni: A világot alkotom máglyának (2010), Tündéerkert (2010), Őszbe tért (2011), Kincs (2011), A megálmódott világ (2011), A kincs 2 (2012), Bolda az utolsó igazi sámán (2012). Nyomdában van legújabb, tizenkét részes füzet sorozatom első része, Az Élet színpadán (2013) címmel.

Elérhetőségem: www.dezsoili.com.

Horváth Ildikó: „Minden művész saját lelkébe mártja ecsetét, és saját szívét viszi a vászonra.” (Henry Ward Beecher)

Végzettségem szerint zongorista vagyok, a festést „ajándékba kaptam”.

A gyerekkori rajzórák után húsz évvel egy véletlen (betegség) folytán fogtam újra a kezembe a vízfestéket, és

ekkor derült ki számomra, hogy a zene mellett a festés: önkifejezésem másik fontos eleme. Soha nem tanultam ezt az alkotási formát, minden belülről fakad, ösztönösen jön.

Amatőr festőként 2009-ben volt az első önálló kiállításom.

Véber Noémi: 1974-ben születtem, Cegléden. Diplomámat 1998-ban, a Szegedi Tudományegyetem Rajz-Művészettörténeti Tanszékén szereztem. Tizenöt éve dolgozom grafika-festészet tanárként, Szegeden. Önálló alkotóként az elmúlt években húsz kiállításon mutattam be munkáimat hazánkban és külföldön. „Hegedűvarázs” című illusztráció-sorozatam, mely ötven darab nagyméretű festményből áll, a klasszikus zene és a festészet összefonódásából született, emléket állítva Hubay Jenő hegedűművésznek.

A képeim alapján készült már falinaptár, képeslapsorozat, egyedi, exkluzív borcímke, plakátsorozat, kispasztika, mozaikkép, és porcelán-mintaterv is.

Díjak: a Nemzeti Kulturális Alap díja, a Herendi Porcelánmanufaktúra Zrt. fődíja, az Országos Kispasztika kiállítás díja (Budapest Galéria és Nemzeti Sírkert), az Interior Design 2012 Budapest fődíja. Elérhetőség: noemi.veber@citromail.hu

